

Присвята Великому Учителеві!

**Про таких кажуть: «Не жили – горіли
Безмірною любов'ю до дітей!».
Призначення своє так розуміли:
Жертовно віддаватись, щоб з очей**

**Дитячих завше промені іскрились
Цікавості. Довіри. Доброти.
У цього Гуманіста Правди вчились
Всі педагоги, діти, їх батьки.**

**Він без уваги не лишав нікого.
Знаходив час для кожного та всіх.
І не судив людей ніколи строго,
Бо розумів, що це великий гріх.**

**Добро чинити людям – це наука,
Якої треба вчитись все життя.
За хмарами образ ховатись – мука,
Яка руйнує душі та серця.**

**У вирі 21 століття,
Де так багато меркантильних справ,
Не просто віддавати серце дітям,
Як Вчитель Сухомлинський віддавав.**

**Так легко піддаватися спокусі,
Збиватись з ритму чесного життя.
А Він завжди на білому обрусі
Підносив чашу Мудрості, Добра.**

**В дитині кожній бачив особистість,
З їй притаманним викладом думок.
У тім краю, де є джерела чисті,
В житті дитина робить перший крок.**

**Навчав Він з тих джерел Причастя брати
І дбав, щоб не замулився потік.
В душі потрібно мир та спокій мати,
Аби прожити довгий плідний вік.**

**На жаль, сам Педагог жив небагато.
Осколки в серці визначили вік.
Він працював, творив, писав завзято.
Сприймав дитячу ширість, наче лік.**

**У вересні на світ благовістився
І в інший вимір в вересні пішов.
Сам благородства у Природі вчився.
До нас сьогодні із Небес зійшов**

**В своє сторіччя... Осінь позолоту
Під ноги стелить так, як і колись.
А Він свою стрічає дату соту
І зводить із портрета погляд Ввись.**

**Там, де немає смутку ні печалі.
Туди, де завше линуть журавлі.
Людина ця Високої Моралі
Стає взірцем для кожного в житті.**